

Lovforslag, at naar det er blevet tilladt hver handlende at sælge for indtil 2,000 Kr., er det klart, at dette ganske friede alle smaahandlende for Ulemper. For ingen skal bilde mig ind, at alle Detaillister og smaahandlende sælger for 2,000 Kr. om Dagen. Hvis de gjorde det den Dag, Forbudet kom, laa det i, at de solgte, hvad de plejede at sælge i en Uge eller 14 Dage eller en Maaned, og dernæst i, at de rimeligvis solgte Kasser af Cigarer, ikke enkelte Cigarer til Forbrug i de kommende Dage. Det er klart, at hvis der sælges mange Kasser af Cigarer, kan man hurtigt komme op til 2,000 Kr., især hvis det er dyre Cigarer, hvad jeg ikke tror, at det just er hos smaahandlende. Heller ikke har jeg set, at man ude fra Provinserne har klaget synderligt, det hele er en Hovedstadsbevægelse, som jeg anser for meget ufarlig, især da den vil standse snart, naar Forbudet bliver hævet. Men de allerstørste Cigarhandlere sælger maaske for 2,000 Kr. Cigarer om Dagen. Det er muligt, at de da vil lide et lille Afbræk i deres Handel i nogle Dage, men det vil neppe blive et virkeligt Tab, for Cigarerne vil nok blive købt siden. Men nødvendigt var det — lad mig nævne Vinen, som jeg nærmest skal beskæftige mig med i dette Øjeblik — at beslaglægge Beholdningerne paa Forhaand, for det er klart, at hvis Foranstaltningen var bebudet længe i Forvejen, vilde ganske sikkert omtrent alt være solgt, naar Staten kom og skulde have Afgiften. Det havde været min Hensigt, at Beslaglæggelsen, hvis jeg maa kalde det saaledes, ikke var kommet før i Dag, samtidig med at Lovforslaget blev fremsat, men der gives noget, der hedder Journalistik, og Aviserne har en stor og rimelig Lyst til at bringe Nyheder, og selv om disse ikke er meget sikre, bringer de dem alligevel, og da det længe havde været svævende i Luften, at der kunde komme en Skat paa Vin og Tobak, forkyndtes det saa stærkt, at Beholdningerne begyndte at tømmes, og derfor var det nødvendigt at skride til denne Beslaglæggelse, som rimeligvis meget snart atter kan hæves.

Ganske paa samme Maade som Bestemmelsen om Tillægsafgiften paa Spiritus gaar Bestemmelsen om den midlertidige Tillægsafgift paa Vin og Drikkevarer, der indbefattes under Toldlovens Nr. 18 og 19 — med Undtagelse af flydende Frugtvin, Most og saadanne Drikkevarer, som ikke ved Gæring er blevet alkoholholdige eller ikke er tilsatte Spiritus o. s. v. —, ud paa, at de Beholdninger, som optælles,

faar en Tillægsafgift, hvis Ejeren da ikke vil lægge dem under Toldlukke, lig Detailprisen ved Salg fra handlende til Forbruger. Det er altsaa ganske det samme, som i sin Tid foresloges med Hensyn til Spirituosa, og jeg tror ikke, at nogen her i det høje Ting vil undres over, at Regeringen, efter at man har lagt denne Skat paa Spirituosa og derved ogsaa paa almindeligt Brændevin og nu foreslaar at lægge Skat paa Øl, da ganske direkte foreslaar at lægge en saadan Afgift ogsaa paa Vin. Jeg skal ikke nægte, at jeg har næret adskillige Betæneligheder af forskellig Art derved, men det forekommer mig, at disse Betæneligheder maa forsvinde, naar Nød er til Stede og Indtægt maa skaffes for Statskassen. Lovforslaget indeholder i øvrigt Bestemmelser, der ganske sværer til den vedtagne Lov om Tillægsafgift paa Spirituosa. Der er dog paa Grund af Vinens udprægede Karakter nogle enkelte Afgivelser, som f. Eks. den, at naar Varen er i en saadan Tilstand, at den overhovedet ikke kan sælges til Forbrug, skal Finansministeren sætte Prisen i Forbindelse med det nu bestaaende Spiritusnævn, som her foreslaas ogsaa at skulle være Nævn for Vinprisen. Saa er der med Hensyn til Fristen for Betalingen nogle Lempelser. Paa den anden Side er der foreslaaet, at saadan Vin, der ved Afgiftens Ophør allerede foreligger solgt til private, ikke skal kunne undrages Afgift. Dette Lovforslags Bestemmelser skulde ogsaa gælde til Udgangen af 1918, hvis det ikke ophæves tidligere ved kongelig Resolution. Det er ganske tilsvarende til den Bestemmelse, der findes i Loven om Tillægsafgift for Spirituosa.

Hvad denne Tillægsafgift vil indbringe, tør jeg ikke udtale nogen bestemt Mening om. Den ene Dag bliver der sagt fra de sagkyndiges Side, at der intet findes af Vin her i Landet i Øjeblikket, alt er solgt, at Vinhandlerne ingen Varer mere har. En anden Dag klager de bittert over, at deres Handel ganske forstyrres. Ingen af Delene turde dog være Sandhed, og begge kan ikke være det. Men der er vel en Mellemproportional at finde, og det er den, at der findes ikke saa ganske faa Beholdninger endnu, maaske særlig hos Restauratører og lignende; der er der ret store Vinbeholdninger. Den Gang Tillægsafgiften paa Spiritus blev vedtaget, sagde mange, at den vilde ingenting indbringe. Den var ansat paa et løst Skøn til at indbringe 15 Mill. Kr.; i de 5 Maaneder, den har bestaaet, har den indbragt 8 Mil-